

INDICADORS DE CONJUNTURA ECONÒMICA

ÍNDEX DE PREUS DE CONSUM, DE PREUS INDUSTRIALS I DE PRODUCCIÓ INDUSTRIAL

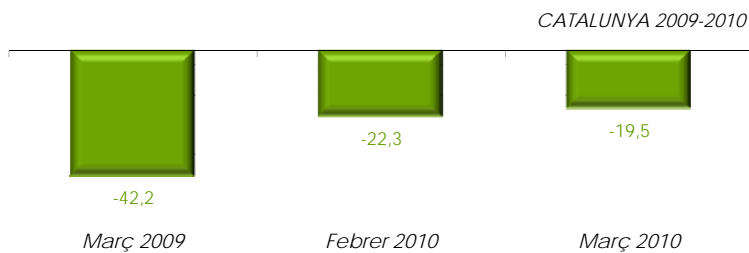
	CATALUNYA 2010	
	Variació intermensual (%)	Variació interanual (%)
Índex de preus de consum ¹	0,7	1,7
Índex de preus industrials ¹	0,4	0,6
Índex de producció industrial	-	-0,4 ²

Font de la taula i del gràfic: Idescat.

1) Darrera dada: març de 2010.

2) Darrera dada: febrer de 2010.

INDICADOR DE CLIMA INDUSTRIAL

L'IPC creix novament en termes intermensuals i interanuals (0,7% i 1,7%, respectivament). A aquest augment dels preus de consum s'hi ha afegit la lleugera pujada dels preus industrials, del 0,4% en termes intermensuals, que s'ha traduït en un augment del 0,6% interanual. L'índex de producció industrial acumulat dels dos primers mesos de l'any encara cau lleugerament respecte de l'any passat. Finalment, l'indicador de clima industrial millora respecte del mes passat i respecte del d'ara fa un any.

INDICADORS DE MERCAT DE TREBALL - RELACIONS LABORALS

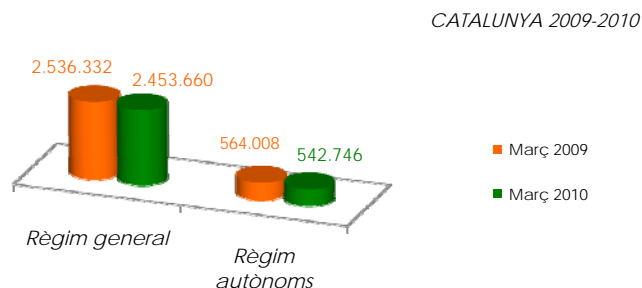
ATUR REGISTRAT, CONTRACTES I AFILIACIÓ

	CATALUNYA Març 2010	
		Var. Interanual (%)
Atur registrat ¹	604.038	21,2
Homes	322.949	22,0
Dones	281.089	20,3
Ctes. indefinits ¹	26.046	-0,7
Homes	13.988	2,9
Dones	12.058	-4,5
Ctes. temporals ¹	151.285	20,5
Homes	75.643	18,6
Dones	75.642	22,6
Afiliació. Total Sistema ²	3.081.899	-3,2

1) Font: Observatori del treball. Departament de Treball.

2) Font: Seguretat Social. Ministeri de Treball i Immigració.

AFILIACIÓ A LA SEGURETAT SOCIAL

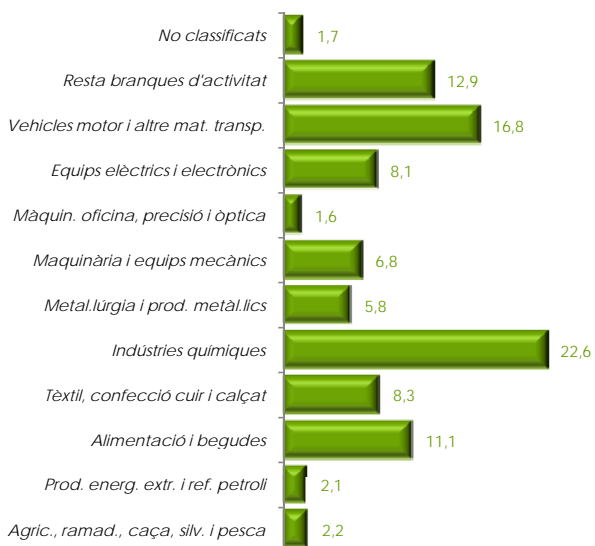
Font: Seguretat Social. Ministeri de Treball i Immigració.

Al mes de març els treballadors afiliats al Règim General de la Seguretat Social han tingut un decrement del 3,3% respecte al mateix mes de l'any anterior. En el mateix període, els treballadors afiliats al Règim Especial d'Autònoms han tingut un decrement del 3,8%.

EXPORTACIONS I SALDO COMERCIAL

COMPOSICIÓ DE LES EXPORTACIONS CATALANES A L'ESTRANGER

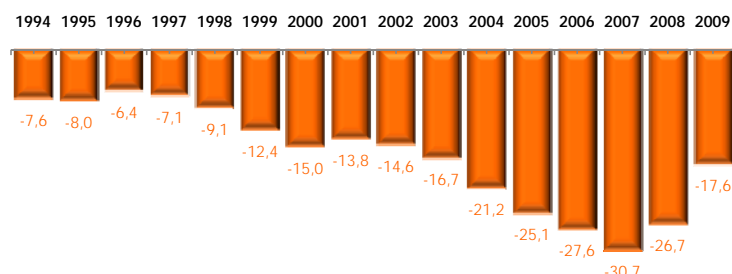
Unitats: percentatges. CATALUNYA 2009

Font dels gràfics: elaboració pròpia a partir de l'Idescat.

SALDO COMERCIAL AMB L'ESTRANGER

Unitats: milers de milions d'euros. CATALUNYA 1994-2009

Segons dades de l'Idescat, els anys 2008 i 2009 el dèficit comercial es va reduir el 12,9% i el 34%, respectivament. La correcció del saldo comercial amb l'estranger s'ha produït per la via d'una contracció molt més gran de les importacions (23,9%) que no pas de les exportacions (18,5%). Aquesta dinàmica contractiva ha vingut marcada pel context deflacionista internacional. En aquesta conjuntura internacional, la correcció del dèficit amb l'estranger passa per la indústria, ja que, tal i com es pot veure al gràfic de l'esquerre, les exportacions que fan els sectors d'activitat industrials representen una proporció molt significativa del total de les exportacions catalanes a l'estranger.

El dia 22 de març de 2010 el CTESC va organitzar un seminari titulat "La nova indústria exportadora: factor fonamental per sortir de la crisi". La ponència va anar a càrrec del Dr. Joan Trullén i Thomas, secretari general d'indústria entre els anys 2004 i 2008. Actualment és professor titular del departament d'Economia Aplicada de la UAB i director de l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona. A continuació s'exposen les principals línies argumentals de la seva anàlisi.

Per què és important el sector industrial per a Catalunya?

La indústria ha tingut històricament un pes important a l'economia catalana. Tot i que darrerament ha perdut protagonisme, actualment encara suposa una cinquena part del PIB català i continua sent un sector clau. El perquè l'hem de cercar, entre d'altres, en la seva capacitat exportadora.

Sobre el paper central que cal que desenvolupi la indústria en la recuperació de la crisi actual, els governs europeus cada cop en tenen menys dubtes. La política alemanya en aquest tema és clara i inequívoca des de fa anys, la francesa també, i a Gran Bretanya, on s'havia apostat darrerament per una orientació més terciària, actualment estan reajustant la seva estratègia.

Per comprendre la virtut del sector industrial cal entendre com n'és de necessari -de cara a satisfer el creixement- un sector exportador com ara l'industrial, que a més de permetre l'equilibri en els intercanvis de la nostra economia amb la resta, també és un sector clau a l'hora d'assegurar un creixement que vingui acompanyat dels progressos adequats en termes de productivitat.

Si s'analitzen els intercanvis de béns de Catalunya tant amb la resta de món com amb la resta d'Espanya s'observa que el superàvit dels intercanvis amb la resta d'Espanya compensa el dèficit que es manté amb la resta del món. Juntament amb el saldo clarament favorable del turisme, apareixen alguns indicis que ens podrien indicar l'existència d'un superàvit per compte corrent. Si aquest supòsit és cert, l'estalvi que genera aquest superàvit és clau per al futur de l'economia catalana, especialment si aquest es materialitza en inversions en sectors industrials altament capitalitzats i amb potencialitat exportadora.

Què podem fer per potenciar el sector industrial?

Per consolidar el creixement caldrà assentar bé les bases per tal de potenciar la capacitat exportadora, afermant la indústria al nostre país. De fet, la indústria ja és vital en la mesura en què determina en prop del 80% l'equilibri exterior de la nostra economia, i aquest paper que juga és vital també per tal de sortir de la crisi. De fet, si es gira aquest argument, també és perceptible que no és possible sortir de la crisi si no es recupera la indústria.

Un motiu més per potenciar el creixement sobre la base del sector industrial és el fet que es tracta d'un creixement que assegura augments de la productivitat.

La major productivitat industrial es pot obtenir per la via de l'aprofitament de les economies d'escala (empreses de gran dimensió) o per la via de l'aprofitament de les economies de localització (clústers o districtes industrials *marshallians*). L'economia espanyola, i especialment la catalana, s'enclavarien sobretot en el segon tipus d'aprofitament. Per extensió, qualsevol tipus d'intervenció en l'àmbit de la política industrial hauria de tenir-ho en compte. D'altra banda, sense necessitat de fer salts al buit, la realitat industrial que ja hi ha a Catalunya és força encoratjadora, i cal començar amb allò que es té a disposició. Hi ha sectors industrials que amb els seus efectes dinamitzadors sobre el conjunt esdevenen claus, com ara el sector de l'automoció, que a Catalunya concentra en el cas de la SEAT tot el cycle complert, una característica que cal tenir molt en compte.

Ja en el terreny de la inversió pública, cal tenir també clar que la base de l'eficiència, sigui quina sigui l'estratègia empresarial que se segueixi en l'àmbit privat, passa en qualsevol cas per disposar d'una dotació d'infraestructures de transport d'acord amb les necessitats de creixement, cosa que implica que han de ser realitzades sota criteris d'estricta eficiència. Des d'aquesta perspectiva, cal més que mai potenciar projectes com l'eix ferroviari de la mediterrània.

La base del creixement industrial també cal que sigui el seu potencial innovador. Per aquest motiu cal donar suport a les empreses innovadores, especialment a les PIME. La millor manera d'incentivar la innovació, atès que és difícil arribar individualment a les PIME, és fer-ho a través de la seva preselecció. Programes com ara el d'agrupació d'empreses innovadores (AEI) van precisament en aquesta línia de fomentar col·lectivament aquelles empreses que innoven. D'altra banda, cal tenir present que la dinàmica de l'encaix entre la ciència i l'empresa hauria de venir liderada per l'empresa i no pas a l'inrevés.

També cal reflexionar al voltant dels sistemes de finançament de les empreses. S'hauria de disposar de mecanismes institucionals que no només asseguressin el finançament del capital circulant, que per descomptat és important, sinó que oferissin noves vies de capitalització que garantissin també les inversions a més llarg termini. Els préstecs participatius són una bona eina per tal d'assegurar aquesta capitalització sense necessitat de fer perillar la participació en l'empresa.

Finalment, però no menys important, el context econòmic global en què vivim fa absolutament necessària la cooperació amb els nostres socis comunitaris. Aquesta col·laboració s'ha de potenciar des de l'enfortiment de l'eix Madrid, París, Berlín per a la gran empresa, del qual també en participa Catalunya, i també en el context de l'eix Portugal, Espanya, Itàlia, especialment pel que fa a les PIME.